

хвана да гази босъ изъ луко, кога има кращани, свадби или задушнци; той за тамъ готовъ. Зк. 22. 4) топчу, попираю: „Леле, леле Лазара, о Лазаре! Кога дойде помина, Очите ти не видофтъ?“ — „Потъ нодзе ме газеше, Со уста ме пееше“. М. 596. (Майда) натура нанизъ телотенъ Та па се хвана у хоро Добра-та си Стояна И побратима Юvana. Единъ ю чехли газеше, Другий ю пръсти трошеше. Ч. 339. Кражбите, газенията на законътъ, злокачествените банкротства. З. 250. Пияница съ позѣ-тѣ си гази признательность-тѣ. Л. Д. 1869 р. 114. Отъ незнайни тѣй всякакви болѣсти ны газять и безъ времи въ гробъ врълять. ib. 1871 р. 158.

Гайды* (*ghaïdā, subs. 1. flûte de berger*) дудка съ дутымъ мѣхомъ, обыкновенно называемая волынкой; согласно ея устройству, название ея сопровождается эпитетомъ мѣшничка: На вечера побратими-те канеетъ роднина-та и пріятели-те со гайды и со гутура вино обколисана со женски стребренъ герданъ и обкитена со босильокъ. М. р. 515. Я да ми кумче посвириш С твол-та гайда мѣшничка. Д. 4, 67—68. Я земи, Колѣ, гайды-та Та надуй, Коле, гайды-та. ib. 28; 9. 14. Была на хоро-то, а гайды-тѣ не видѣла. Ч. 130. Царвуле нѣма, гайды иска. ib. 238. Народная гайда и разни свирки ны съдружвахѫ. Тп. 250. Човѣшкытъ стомахъ има видъ на гайда. Л. Д. 1870 р. 85. „Гайды!“ Това е едничкото орудие що употреблява нашъ братъ селенинъ при развеселяваніето си. Свирката и кавалътъ са второстепенни. Зк. 42. Ср. подъ сл. хоро.

Гайдаринъ Гайдарджи с. м. гудецъ, музыкантъ играющій на гайдѣ: Гайдары свирѣтъ, момци припѣватъ (Гудцы тудятъ плясую, а плясуны припѣваютъ). Р. 78. Попски синъ, или гайдарджій, или хайдутинъ. Ч. 211. Стайку гайдаржитъ, заедно съ свиритъ ся сгласи и запя стара пѣсень юнашка. Зк. 42. Разумѣва ся чи свирци имъ свирѣтъ непрѣстанио, и гайдари си спукватъ гайды отъ надуванье. Пк. 111.

Гайлѣ* (*ghâilet, ghâlè, vulg. gâîlè, s. ar. Malheur, embarras, souci, soit*) с. с. забота (син. брига, грижа): „То'а гайлѣ ти да га не беришъ, Туку назодъ книга да му вратишъ“. М. 48. „Немай гайлѣ, Гино Арнауче, Ясъ го имамъ него заключено!“ ib. 102. Марко седитъ на ладна мѣ'ана, Ядитъ, піетъ, баре гайлѣ немать. ib. 125. „Ти не бери гайлѣ за то'а, Ясъ ке зготвамъ господска вечера, Ке ѿ земамъ божя вересія“. ib. 127. „Ичъ за това да не беришъ гайлѣ“, ib. 145. „Егиди татко спромафъ! Аль то'а гайлѣ те нашло! ib. 201. „Гайлѣ немай, мило момче, Не те пуща безъ не'ѣста“. ib. 244. „Юначе, море